

Jan Müller, skrifar

uttaneftir

Tambo heimaftur eftir 30 ár í útlegd

Tann meira enn 70 ára gamli forsetin í suðurafrikanska felagsskapinum ANC kom í vikuni heimaftur til Suðúrafrika eftir at hava verið í útlegd í meira enn 30 ár. Tað var ein stór og kensluborin lóta, tá hann kom aftur til heimlandið, har hann skal vera við á eini stórarí ráðstevnu, sum ANC skipar fyri.

Oliver Tambo er sjúkur maður, men hann er kortini so frægur, at hann kann luttaka á einari tilíkarí ráðstevnu, har evnið er framtíðin hjá teimum svørtu í Suðúrafrika og avtøkan av apartheit.

Støðan í Suðúrafrika er syndarlig. Aftur og aftur bresta svørt saman og hvønn dag liggja fleiri teirra eftirá. Stór ósemja er millum stóru svørtu rørsurnar, ANC og Incarta. Eisini innanhýsis í

ANC eru byltingar. Mangir av stuðlunum hjá ANC eru sera ónøgdir við ov hóvligu framferðina hjá Mandela. Teir halda, at tað henda ov fá framstig. Eisini er ónøgð við, at kona Mandela framhaldiandi hevur týðningarmikil stórv í felagsskapinum eftir at hon er skulsett fyri at vera uppií einum drápsmáli. Tað er eisini greitt, at teir mongu ANC-límírnir, sum hava verið í útlegd og nú kunnu venda heimaftur, ikki altíð eru á einum máli við tey svørtu í Suðúrafrika, sum hava stuðlað ANC.

Tað er tí ein rættiliga spent støða, nú ovasti leiðarin í felagsskapinum, Oliver Tambo, er komin heimaftur. Spurningurin er hvussu tað fer at eydnast teimum svørtu at standa saman í kravinum móti hvíta minnilutanum at avtaka apartheit. Hóast glíð er komið á samráðingarnar, so er enn langt á mál. Bæði millum tey hvítu og tey svørtu eru bólkar, sum kunnu forkoma royndunum at rokka eini loysn, sum í longdini fer at tæna áhugamálinum hjá meirilutanum av fólkinum, teimum svørtu og eisini tryggja rættindini hjá teimum hvítu.

*Bladstjórin á Sösiálinum
hitti í fjór leiðaran í
ANC, Oliver Tambo, á
eini ráðstevnu í Svörti*

Eitt sameint Europa á skránni á EF-fundi

Í gjár byrjaði ein rættiliga avgerandi fundur í Rom um framtíðina hjá EF. Við á fundinum eru stjórnarleiðararnir í øllum EF-londunum og evnið, sum teir skulu tosa um, er einki minni enn framtíðin hjá hesum felagsskapinum.

um.

Skal EF viðkast til at vera eitt USA í Europa, er tann stóri spurningurin. Skal EF-parlamentíð avgera úttanríkispolitikkinn hjá limalondunum við vanligum meiriluta? Skal EF hava sín egna her! Skal búskaparlíga og monetara samveldið gerast veruleiki, soleiðis at øll limalondini bara hava eitt gjaldoyra og ein felags tjóðarbanka!!

Hetta eru nakrir av spurningunum, sum EF-londini nú skulu til at tosa um.

Og tað er greitt, at meiningarnar eru ymskar. Meðan eitt land sum Belgia heldur, at sjálvandi skal EF hava felags verju, so gongur eitt annað land

sum Danmark ímóti tí. Men spurningurin er so hvat tey smáu limalondini koma at hava at siga í framtíðini, um EF-tingið skal hava meiri löggevandi vald. Ganga limalondini við til at strika tann nógv umrødda veto-rættin, so eru dynnar latnar upp til eitt EF-ting við stórri avgerðarrætti enn í dag og avgerðarrætturin hjá tinginum í teimum einkstøku limalondunum verður harvið skerður.

Men enn er einki avgjørt við vissu. Nettupp tað at hetta eru so stórir spurningar og hava við sær so kollveltandi broytingar í EF, er orsekin til at allir stjórnarleiðararnir eru á fundi.

Týskland og Frakland

eru sterkastu londini í felagsskapinum og nú um dagarnar lótu leiðararnir í teimum báðum londunum almannakunngerá eitt skriv, har tey eru samd um at EF í framtíðini, tó ikki í morgin, fer at fegna um bæði felags her og felags gjaldoyra.

